

Κυριακή, 28 Αυγούστου 2011
www.geostrategy.gr

Περί σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας

Ο κυριακάτικος τύπος φιλοξένησε δηλώσεις, σκέψεις και προβληματισμούς πρωτοκλασάτων στελεχών του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας περί του ενδεχόμενου σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Πράγματι, το σενάριο αυτό ανά πάσα στιγμή μπορεί να προκύψει. «Είναι μία ανοικτή προοπτική, είτε γίνουν είτε όχι πρόωρες εκλογές», όπως τόνισε ο υπουργός Υγείας Ανδρέας Λοβέρδος. Μάλιστα, το σενάριο αυτό είχε δημοσιευτεί ως εκτίμηση, λίγο μετά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές του 2009.¹ [1]

Στην παρούσα φάση, κανένα από τα δύο μεγάλα κόμματα –κυρίως η ΝΔ- δεν επιθυμεί πραγματικά μια τέτοια πολιτική εξέλιξη, εκτός κι αν υπάρξει δραματική ανατροπή των δεδομένων κυρίως στον οικονομικό τομέα (πτώχευση της χώρας ή απομάκρυνση από το ευρώ ή διάλυση της ευρωζώνης, κτλ) ή στον τομέα εσωτερικής ασφάλειας (ιδιαίτερα έντονη κοινωνική αντίδραση).

Το ΠΑΣΟΚ ζητά πολιτική και κοινωνική συναίνεση και όχι κυβέρνηση εθνικής ενότητας, της οποίας πιθανόν δεν θα ηγετίαι. Ίσως όμως ένα τέτοιο σενάριο λειτουργούσε θετικά για το σοσιαλιστικό κόμμα, αφού θα μεταβίβαζε μέρος της ευθύνης διακυβέρνησης της χώρας στον κύριο πολιτικό του αντίπαλο. Η Νέα Δημοκρατία από την πλευρά της γνωρίζει ότι το ΠΑΣΟΚ έχει φθαρεί και συνεχίζει να φθείρεται. Επίσης, γνωρίζει πολύ καλά ότι αν και προηγείται στις δημοσκοπήσεις, εντούτοις δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στα μείζονα εθνικά προβλήματα, σε περίπτωση που αναλάμβανε την ηγεσία μιας κυβέρνησης συνασπισμού μετά από τη διεξαγωγή πρόωρων ή όχι βουλευτικών εκλογών. Αν βέβαια συναινέσει σε μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, της οποίας η κατάρρευση είναι σχεδόν ορατή, τότε θα «συνφθαρεί» μαζί με το ΠΑΣΟΚ και έτσι θα προκύψει το ανάλογο πολιτικό κόστος, το οποίο θα τη «στιγματίσει» στις εκλογές που θα ακολουθήσουν.

Τα μικρότερα κόμματα, με εξαίρεση το ΛΑΟΣ που ευθέως υποστηρίζει την ιδέα μιας κυβέρνησης πολυκομματικής συνεργασίας, δεν τάσσονται υπέρ αυτής της προοπτικής. Γιατί να συναινέσουν σε μια κυβέρνηση συνεργασίας, όταν γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι το πιθανότερο σενάριο είναι να «κληρονομήσουν» και αυτά το πολιτικό κόστος, που θα τους αποφέρει η αναποτελεσματικότητα μιας πολυκομματικής κυβέρνησης;

Το μείζον ερώτημα στην προοπτική αυτή είναι: «η σύσταση κυβέρνησης εθνικής ενότητας ή κυβέρνησης συνασπισμού θα οδηγήσει στην εφαρμογή των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων»;

Μάλλον όχι. Η χώρα θα οδηγηθεί πιθανόν γρηγορότερα από ότι προβλέπεται σε εκλογές, με δεδομένη την εκ νέου αναζήτηση πολιτικών εταίρων για τη σύσταση μιας νέας κυβέρνησης συνασπισμού. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι το πολυκομματικό υπουργικό συμβούλιο δεν θα ακολουθεί τα κελεύσματα της ευρωζώνης, αλλά ο κάθε υπουργός θα προωθεί την πολιτική που θα χαράσσει το κόμμα στο οποίο ανήκει. Έτσι, πολύ γρήγορα η κυβέρνηση αυτή

¹ «Απευκταίο Σενάριο: Η Ελλάδα δεν πετυχαίνει τους στόχους της, λόγω κακής εφαρμογής του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης 2009-2013 ή λόγω άλλων αστάθμητων παραγόντων. Ακολουθούν πιέσεις εκ των έξω για τη λήψη μακροχρόνιων σκληρών μέτρων, και ως εκ τούτου, οι κοινωνικές αντιδράσεις κορυφώνονται. Η χώρα οδηγείται στα πρόθυρα μιας χασοπικής κατάστασης, γεγονός που οδηγεί στην απόφαση σύστασης μιας κυβέρνησης εθνικής ενότητας». Γιαννακόπουλος Βασίλης, Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, «Ελληνική οικονομία και μελλοντικές εξελίξεις», 29 Ιανουαρίου 2010

θα καταρρεύσει, γεγονός που θα μεγιστοποιήσει τα ήδη υφιστάμενα προβλήματα συνοχής στην «παραπαιύσα» ευρωζώνη.

Επομένως, οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση, μονοκομματική ή συνεργασίας, στην παρούσα στιγμή δεν θα προσέφερε λύσεις στα μείζονα εθνικά θέματα. Οι επιλογές για τέτοιου είδους σενάρια θα έχουν νόημα αν προκύψουν δραματικές εξελίξεις στην ευρωζώνη.

Γιαννακόπουλος Βασίλης